

ΓΙΑΤΙ ΑΠΕΡΓΟΥΜΕ ΣΤΙΣ 11 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ;

Αγαπητοί γονείς,

Επιλέγουμε να επικοινωνήσουμε μαζί σας μέσα από αυτή την επιστολή, συναισθανόμενοι την κοινή μας αγωνία για τη μόρφωση και την πρόοδο των παιδιών μας. Γιατί αυτός είναι ο κοινός μας στόχος: το καλύτερο για τα παιδιά σας, «για τα παιδιά μας»!

Όπως ίσως θα έχετε ακούσει, η κυβέρνηση το καλοκαίρι ψήφισε έναν νόμο, με τίτλο «**Για την αναβάθμιση του εκπαιδευτικού έργου και τη στήριξη των εκπαιδευτικών**». Και θα έλεγε κανείς ότι σαν τίτλος, μας βρίσκει όλους σύμφωνους. Και εμάς τους εκπαιδευτικούς και εσάς τους γονείς και φυσικά τους ίδιους τους μαθητές.

Ποιος δε θέλει άλλωστε την αναβάθμιση του μορφωτικού επιπέδου;

Ποιος δε θέλει την πλήρη στήριξη των εκπαιδευτικών, ώστε να έχουν όλα τα μέσα για να δώσουν ό,τι καλύτερο στα παιδιά;

Αν κοιτάξουμε όμως καλύτερα μέσα στην καθημερινότητα, μέσα στα σχολεία και τις τάξεις, θα δούμε ότι ο τίτλος είναι πραγματικά παραπλανητικός.

Ας αναρωτηθούμε μαζί...

- Είναι βελτίωση του εκπαιδευτικού έργου, σχεδόν ένα μήνα μετά το άνοιγμα των σχολείων, να υπάρχουν χιλιάδες κενά εκπαιδευτικών;
- Είναι βελτίωση να υπάρχουν χιλιάδες παιδιά με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες και ανάγκες αστήριχτα από ειδικό παιδαγωγικό και βοηθητικό προσωπικό και να καλείστε και πάλι εσείς οι γονείς, αν μπορείτε, να βάλετε το χέρι στην τσέπη;
- Είναι βελτίωση, τον 21^ο αιώνα, τα παιδιά μας να στοιβάζονται ανά 25 σε κοντέινερς ή σε κτίρια δεκαετιών, έρμαιοι στη φθορά του χρόνου ή στην πρώτη εμφάνιση σεισμού, πλημμύρας και άλλων καταστροφών;
- Είναι βελτίωση εδώ και 15 χρόνια να έχουμε αναλυτικά προγράμματα που μας καλούν να διδάξουμε τα μαθηματικά στο «περίπου» και τη γλώσσα μέσα από συνταγές μαγειρικής;
- Είναι βελτίωση να αλλάζουν οι μαθητές μας εκπαιδευτικό κάθε χρόνο ή πολλές φορές 2-3 φορές μέσα στο χρόνο, εξαιτίας της επιλογής των κυβερνήσεων να μη διορίζουν όλο το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό, που είναι προϋπόθεση για την παιδαγωγική σχέση και συνέχεια;
- Είναι βελτίωση οι μαθητές μας απέναντι στη μάχη τους για τη μόρφωση, να συναντούν τον κόφτη της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής που άφησε εκτός ΑΕΙ 40.000 μαθητές και της Τράπεζας Θεμάτων και να μετατρέπονται σε εμπόρευμα για τα ιδιωτικά κολλέγια;
- Είναι βελτίωση, μετά από 2 χρόνια τηλεεκπαίδευσης, να μην παίρνεται κανένα ουσιαστικό μέτρο από κυβέρνηση και Υπουργείο Παιδείας για την αντιμετώπιση των τεράστιων μορφωτικών κενών, που έχουν δημιουργηθεί, εξαιτίας της δικής τους διαχείρισης;

Θα μπορούσαμε να θέσουμε ακόμα πολλά ερωτήματα και σε όλα η απάντηση, που όλοι θα δίναμε, είναι ένα βροντερό **ΟΧΙ!** Η κυβέρνηση ακόμα ισχυρίζεται, με κάθε τρόπο και μέσο, ότι οι εκπαιδευτικοί δε θέλουν να αξιολογηθούν! Και απαντάμε ξεκάθαρα: **λένε ψέματα!**

Η κυβέρνηση και το ΥΠΑΙΘ προωθούν μια βαθιά αντιεκπαιδευτική πολιτική. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Ο αγώνας των εκπαιδευτικών τους δημιουργεί σοβαρές δυσκολίες, γι' αυτό επιλέγουν τον δρόμο του αυταρχισμού, της καταστολής και της συκοφαντίας. Δε μας φοβίζουν όμως. Μένουμε όρθιοι. Αυτό το οφείλουμε στους μαθητές μας.

Οι εκπαιδευτικοί και οι σύλλογοι διδασκόντων:

- ✓ Καθημερινά οργανώνουν, εκτιμούν και αναπροσαρμόζουν το μάθημά τους!
- ✓ Καθημερινά εξετάζουν κριτικά και αυτοκριτικά τη δουλειά τους, με πενιχρά μέσα και χωρίς καμία επιμόρφωση (μιας και τέτοια έχει να γίνει 12 χρόνια), προσπαθούν να δώσουν ό,τι καλύτερο στους μαθητές τους!
- ✓ Βιώνουν μαζί σας κοινά άγχη και αγωνίες για την πρόοδο των παιδιών. Για τις δυσκολίες που συναντάνε σε μια σειρά διδακτικά αντικείμενα. Για τις ανισότητες που οξύνονται χρόνο με τον χρόνο. Το άγχος για να προχωρήσει η ύλη, για να μη μείνει κανένα παιδί πίσω, προκειμένου τα παιδιά να κατακτήσουν βασικές γνώσεις, αναγκαίες για την εξέλιξη και την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους.

Σε τίποτα από όλα τα παραπάνω, δυστυχώς, δε συμβάλουν οι ρυθμίσεις του Υπουργείου Παιδείας.

Αυτό όμως που πραγματικά επιδιώκουν μέσα από τον παραπλανητικό τίτλο «αξιολόγηση», είναι να διαμορφώσουν **σχολεία πολλών ταχυτήτων**. Να διαχωρίσουν δηλαδή τα σχολεία σε «καλά» και «κακά», με κριτήριο το κατά πόσο θα μπορούν από μόνα τους, «αυτόνομα» να καλύπτουν τις ανάγκες τους.

Σχολεία που θα μας μετατρέψουν και εμάς και εσάς τους γονείς σε επαίτες! Θα ζητιανεύουμε από χορηγούς και δωρεές τα αναγκαία, αν θέλουμε να αξιολογηθούμε καλά! Ή θα κληθείτε και πάλι να βάλετε το χέρι στην τσέπη, για να μην έρθουν τα χειρότερα!

Σχολεία δηλαδή που θα λειτουργούν με όρους επιχείρησης και για τις ανάγκες της αγοράς! Και ξέρουμε πολύ καλά τι θα σημαίνει αυτό για τα σχολεία των εργατογειτονιών, των περιοχών που συγκεντρώνονται μεταναστώπουλα, για τα σχολεία των κοντέινερς! Κακή αξιολόγηση...συγχώνευση...υποβάθμιση!

Και το κυριότερο, επιδιώκουν να χτυπήσουν τα ίδια τα μορφωτικά δικαιώματα και τις ανάγκες των μαθητών μας. Κάθε χρόνο πετσοκόβουν και ένα αντικείμενο που αφορά στη γενική μόρφωση.

Έτσι λείπει ή έχει μειωθεί κατά πολύ από τα αναλυτικά προγράμματα η καλλιτεχνική παιδεία, οι κοινωνικές επιστήμες, η ποίηση και η λογοτεχνία, η διδασκαλία των φυσικών επιστημών σταθερά υποβαθμίζεται! Και μετά έχουν το θράσος να μας λένε ότι νοιάζονται για την καλλιέργεια κριτικής σκέψης στα παιδιά!

Αγαπητοί γονείς,

Οι εκπαιδευτικοί, δώσαμε τα τελευταία δύο χρόνια της πανδημίας τη μάχη, χωρίς τεχνολογικά μέσα και επιστημονική καθοδήγηση, για να κρατήσουμε ανοιχτή την εκπαιδευτική διαδικασία και την παιδαγωγική σχέση με τους μαθητές μας! Μπροστά σε συστήματα που «έπεφταν», σε οθόνες και μικρόφωνα που έκλειναν, προσπαθώντας να μην αφήσουμε κανένα μαθητή - μαθήτριά μας «πίσω».

Δεν ισχυριζόμαστε από την πλευρά μας ότι δεν υπάρχουν προβλήματα και δυσκολίες, ότι τα κάνουμε όλα καλά. Άλλωστε, όπως κι εσείς είμαστε εργαζόμενοι, με όλα τα προβλήματα που κι εσείς βιώνετε από την εγκληματική πολιτική της τελευταίας περιόδου – και όχι μόνο!

Ξέρουμε πολύ καλά τι θα πει ακρίβεια, πετσοκομμένοι μισθοί, απληρωσιά, ανεργία, υποστελεχωμένο σύστημα υγείας – πρόνοιας. Γι' αυτό βρεθήκαμε μαζί στους αγώνες όλο το τελευταίο διάστημα. Δίπλα στους υγειονομικούς, τους εργαζόμενους του τουρισμού, τους διανομείς..... Με λίγα λόγια στους γονείς των μαθητών μας!

Γι' αυτό και τώρα υπάρχει η ανάγκη να βρεθούμε και πάλι μαζί. Σε κοινό αγώνα! Ενάντια στο σχολείο που θέλουν να φτιάξουν, του ανταγωνισμού, της ημιμάθειας και της ιδιωτικοοικονομικής λειτουργίας και όχι ενάντια στη λεγόμενη «αξιολόγηση», όπως παραπλανητικά ισχυρίζεται η κυβέρνηση.

Γιατί έχουμε κοινό συμφέρον να παλέψουμε για ένα σχολείο που δε θα διαχωρίζει τα παιδιά ανάλογα με τις οικονομικές-κοινωνικές δυνατότητες της οικογένειάς τους, το χρώμα ή τη φυλή! Θα παρέχει ολόπλευρη μόρφωση σε όλους και όχι σε λίγους και εκλεκτούς! Για ένα σχολείο πραγματικά ενιαίο, δημόσιο και δωρεάν, που θα αναπτύσσει το σύνολο των δυνατοτήτων του κάθε μαθητή. Για το σχολείο που θα καλύπτει τις

σύγχρονες μορφωτικές ανάγκες των μαθητών μας, μακριά και έξω από την αντιδραστική αντίληψη ότι υπάρχουν παιδιά «που δεν παίρνουν τα γράμματα»!

Γιατί αντιθέτως, όλα τα παιδιά, μπορούν και πρέπει να γίνουν πρωταγωνιστές και δημιουργοί μιας καλύτερης κοινωνίας και σε αυτή την υπόθεση οφείλουμε όλοι, εκπαιδευτικοί και γονείς, να καταθέσουμε όλες μας τις δυνάμεις!

Έχε το νου σου στο παιδί, υπερασπίσου το παιδί, γιατί αν γλυτώσει το παιδί, υπάρχει ελπίδα!

Οκτώβριος 2021